

24/22/12

11.06.2022

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 017136 20 Uvp
Sarajevo, 09.06.2022.godine

Primljeno: _____
20 _____
Za: _____
Sa: _____
Od: _____
Kod: _____
Mjesto: _____
Datum: _____

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Bajrović Aide, kao predsjednika vijeća, Kovač-Grabonjić Sanele i Mahić Samardžić Amele, kao članova vijeća, te Beganović Namire, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, Gajeva br.2. Banja Luka, zastupan po punomoćnici protiv akta broj: 01/1-335/19 od 28.11.2019. godine, tuženog Javno komunalno poduzeće "Vodograd"d.o.o. Prozor - Rama, ul. Čire Truhelke b.b. zastupan po zakonskom zastupniku, u upravnoj stvari pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenog protiv rješenja Kantonalnog suda u Mostaru broj: 07 0 U 017136 19 U 31.12.2019. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.06.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, rješenje Kantonalnog suda u Mostaru, 07 0 U 017136 19 U 31.12.2019. godine, se ukida i predmet se vraća istom sudu na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

Rješenjem Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 017136 19 U od 31.12.2019. godine odbačena je tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja uprave društva-direktora Javnog komunalnog poduzeća "Vodograd"d.o.o. Prozor - Rama, broj: 01/1-335/19 od 28.11.2019. godine kojim je stavom 1. djelimično dozvoljen pristup informacijama po zahtjevu tužitelja broj: 02-104-JP (24) koji se odnosi na dostavljanje informacija o sastavu upravljačkih tijela sa iznosima naknade za članove, broj zaposlenih u preduzeću po bilo kojem osnovu, finansijski izvještaj sa pripadajućim aneksima za 2018., 2017. i 2016. godinu i izvještaj eksterne revizije za 2018., 2017. i 2016. godinu. Stavom 2. je odobren zahtjev u dijelu koji se odnosi na broj zaposlenih dok je u ostalom dijelu zahtjev odbijen. Stavom 3. je navedeno da je informacija dostavljena na traženi način, putem e-mail adrese i Federalnom upravnom inspektoratu. Stavom 4. je navedeno da rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj je, po punomoćniku, osporio zakonitost i pravilnost pobijane presude zbog pogrešne primjene materijalnog prava ističući da je tuženi organ povrijedio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama jer se tužitelj dva puta obraćao tuženom tražeći informaciju pod

kontrolom ovog javnog organa, a tek nakon postupanja upravnog inspektora, tuženi je donio drugostepeno rješenje od 31.12.2019. godine protiv kojeg je tužitelj pokrenuo upravni spor, a sud je nezakonito odbacio tužbu smatrajući da nije stvarno nadležan za postupanje, pogrešno primjenjujući odredbu člana 8. stav 2. Zakona o upravnim sporovima. Ističe da nije jasno kako je sud smatrao da osporeno rješenje nije konačni upravni akt budući da je tuženi javno preduzeće koje je odlučivalo u posebnom upravnom postupku o pravu na slobodan pristup informacijama. Tužitelj ističe da je tužba podnesena protiv konačnog drugostepenog akta, jer se radilo o „čutanju administracije“, a tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv drugostepenog rješenja iz člana 20. stav 3. Zakona o upravnim sporovima. Predlaže da se zahtjev uvaži, prvostepeno rješenje preinači i naloži tužitelju da mu se omogući slobodan pristup traženim informacijama uz naknadu troškova zastupanja tužitelja.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti odbaci jer je sud pravilno primijenio materijalno pravo i nije povrijedio propise u predmetnom postupku.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijanog rješenja u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je osporenim rješenjem uprave društva-direktora tuženog organa Javnog komunalnog poduzeća "Vodograd"d.o.o. Prozor - Rama, broj: 01/1-335/19 od 28.11.2019. godine djelimično odobren zahtjev tužitelja broj: 02-104-JP (24) koji se odnosi na dostavljanje informacija o sastavu upravljačkih tijela sa iznosima naknade za članove, broj zaposlenih u preduzeću po bilo kojem osnovu, finansijski izvještaj sa pripadajućim aneksima za 2018., 2017. i 2016. godinu i izvještaj eksterne revizije za 2018., 2017. i 2016. godinu, te je odobren zahtjev u dijelu koji se odnosi na broj zaposlenih dok je u ostalom dijelu zahtjev odbijen. Informacija je dostavljena na traženi način, putem e-mail adrese i Federalnom upravnom inspektoratu. U obrazloženju rješenja je navedeno da je trenutni broj zaposlenih u preduzeću 49 po osnovu ugovora o radu na određeno i neodređeno vrijeme, a da je pristup informacijama odbijen u skladu sa članom 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama jer je utvrđeno da zahtjev uključuje osobne interese koji se odnose na privatnost treće osobe. U pouci o pravnom lijeku je navedeno da se protiv tog rješenja može izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema, usmeno na zapisnik ili putem pošte te da se stranka može obratiti Ombudsmanima Federacije BiH.

Postupajući po tužiteljevoj tužbi protiv osporenog rješenja tuženog, prvostepeni sud je donio rješenje broj: 07 0 U 017136 19 U od 31.12.2019. godine kojim je odbacio tužbu tužitelja pozivajući se na odredbe člana 25. stav 1. tačka 4. Zakona o upravnim sporovima kojom je propisano da će nadležni sud rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da se protiv akta koji se tužbom osporava mogla izjaviti žalba, ali da žalba nije izjavljena (član 9.) zaključujući da u konkretnom slučaju osporena odluka nije upravni akt.

Međutim, po ocjeni ovog suda ovakav stav prvostepenog suda se ne može prihvatiti kao pravilan, pa opravdano ukazuje tužitelj u navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje da je pobijano rješenje doneseno uz povredu federalnog zakona i uz povredu pravila federalnog zakona o postupku koja je uticala na rješenje stvari pred kantonalnim sudom.

Prvostepeni sud je odbacio tužbu nakon što je utvrdio da ne postoje procesni uvjeti za vođenje upravnog spora i meritorno rješavanje pozivajući se na odredbu člana 25. stav 1. tačka 4. Zakona o upravnim sporovima smatrajući da je tužba podnesena protiv upravnog akta na koji se mogla izjaviti žalba, ali da žalba nije izjavljena, konkretno da nije izjavljena protiv drugostepenog rješenja kako je propisano odredbom člana 9. Zakona o upravnim sporovima. Kako je sud odbacio tužbu jer je izjavljena protiv rješenja koje se moglo pobijati žalbom, to nije dostavio tužbu na odgovor tuženom organu niti je imao uvid u spis koji se odnosi na predmetni upravni spor. Međutim, tužitelj je uz tužbu dostavio dokaze i to zahtjev tuženom broj: 02-104-JP (24) od 12.06.2019. godine za dostavljanje informacije sa urgencijom od 16.07.2019. godine; žalbu tužitelja zbog „šutnje uprave“ od 16.08.2019. godine u kojem navodi da službenik za informisanje koji je nadležan za postupanje nije donio odgovarajući prvostepeni upravni akt sa prijedlogom da rukovodilac javnog preduzeća postupi po žalbi, istu usvoji i naloži da se tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama; zahtjev upravnom inspektoratu od 17.09.2019. godine za vršenjem inspekcijskog nadzora zbog „šutnje uprave“ nakon čega je direktor tuženog donio osporeno rješenje od 28.11.2019. godine kojim je djelimično odobrio pristup informacijama, u kojem je data pouka o pravu žalbe u roku od 15 dana.

U konkretnom slučaju tužitelj je podnio žalbu zbog „šutnje uprave“ prema odredbi člana 243. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 2/98 i 48/99) sa zahtjevom da rukovodilac organa sam riješi upravnu stvar na način da usvoji zahtjev tužitelja. Iz odredbe člana 14. stav 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama ("Službene novine Federacije BiH", br. 32/01 i 48/11) proizilazi da nadležni javni organ nakon prijema zahtjeva za pristup informacijama preduzima sve potrebne radnje da pribavi traženu informaciju i razmatra sve činjenice i okolnosti od značaja za rješavanje takvog zahtjeva, a prema odredbi iz člana 19. navedenog zakona, javni organ je dužan da odredi službenu osobu za informisanje, koja obrađuje zahtjeve sačinjene u smislu tog zakona, dok je prema odredbama stavova 3., 4. i 5. člana 14. istog zakona, regulisano da ako nadležni javni organ odbije pristup informaciji u cijelosti ili djelimično, podnositelj zahtjeva se obavještava rješenjem, protiv kojeg rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti prigovor rukovodiocu javnog organa u roku od osam dana od dana prijema rješenja, te da je rješenje doneseno po prigovoru konačno u upravnom postupku i protiv njega nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor, kao i da je odredbama člana 25. stav 1. tog zakona, propisano da se na pitanja postupka koja nisu uređena ovim zakonom primjenjuje Zakon o upravnom postupku.

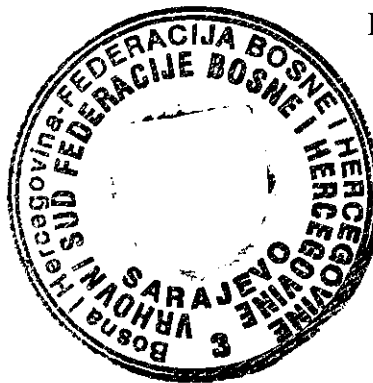
Dakle, prema podacima koje je dostavio tužitelj, osporeno rješenje direktora tuženog od 28.11.2019. godine je doneseno nakon što je tužitelj podnio žalbu tuženom zbog „šutnje uprave“. Odredbom člana 20. stav 3. Zakona o upravnim sporovima je propisano da ako u upravnom postupku prvostepeni organ protiv čijeg akta je dozvoljena žalba nije u roku od 60 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donio rješenje po zahtjevu, stranka ima pravo obratiti se svojim zahtjevom drugostepenom organu. Protiv rješenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga, pod uvjetima iz stava 1. ovog člana, pokrenuti i ako drugostepeni organ ne donese rješenje u propisanom roku.

Ovaj sud nalazi da prvostepeni sud, prilikom razmatranja postojanja procesnih uvjeta za vođenje upravnog spora nije uzeo u obzir navode iz tužbe koji se odnose na postupak zbog „šutnje uprave“ budući da su prema odredbi člana 243. stav 2. Zakona o upravnom postupku rješenja drugostepenog organa donesena po žalbama zbog „šutnje uprave“ konačna, a prema odredbi člana 20. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, protiv rješenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor. Osim toga, ovaj sud podsjeća na odredbu člana 208.

stav 4. Zakona o upravnom postupku prema kojoj stranka kojoj je dato pogrešno uputstvo o pravnom lijeku ne može zbog toga imati štetne posljedice. Stoga, prvostepeni sud je u ponovnom postupku dužan ispitati postojanost procesnih uvjeta za vođenje upravnog spora prema odredbi člana 20. stav 3. Zakona o upravnim sporovima.

Obzirom na izneseno ovaj sud je primjenom člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio, pobijano rješenje ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno rješavanje i donošenje pravilne i zakonite odluke.

Zapisničar
Beganović Namira, s.r.

Predsjednica vijeća
Bajrović Aida, s.r.

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje
Predsjednik vijeća, sudija

Radnik Suda